

[Leif Hermann]

te de stramninger i de foreliggende lovforslag, som nogle af os har ønsket.

Vi må have en rigtig god forklaring, som vi kan godtage, og kan vi ikke få den, kan man vist næsten sige til hr. Bernhard Baunsgaard, selv om udtrykket ikke er særlig parlamentarisk, at han faktisk burde skamme sig.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Nu har jeg ved flere lejligheder bemærket, at hr. Bernhard Baunsgaard er en af de personer her i folketinget, der normalt er meget hård over for det, han betegner som sjuske og ugennemarbejdede forslag. Det mener jeg også der kan være god grund til at være, med de undtagelser, der består af lovforslag, som kan betegnes som akutte forslag, og som skal hurtigt på bordet, således at det kan være vanskeligt for folketingets medlemmer – eller i hvert tilfælde dem af dem, der ikke sidder i et regeringsparti – at nå at få foretaget en teknisk gennemarbejdning af forslagene.

Nu kan dette forslag imidlertid næppe betegnes som noget særlig akut forslag. Det er jo ganske tydeligt baseret på retshåndhævelsesbetænkningen fra 1983. Jeg erkender, at den kom sent i 1983, men det var dog i 1983. Der er altså immervæk gået godt og vel et par år, siden den kom på bordet. Så hverken med hr. Bernhard Baunsgaards egen målestok for, hvad han plejer at betegne som sjusket, eller med min målestok for det, skønt jeg er lidt mere modereret, synes jeg dette forslag lever op til det, man normalt ville betegne som kvalitetsarbejde.

Hr. Bernhard Baunsgaard har som sagt brugt det meste af sine bemærkninger på at citere fra retshåndhævelsesudvalget, og det kan naturligvis være udmærket, det blev der sagt meget glimrende om. Men desværre har hr. Bernhard Baunsgaard altså ikke bemærket, hvad miljøministeren jo allerede fra starten gjorde klart, nemlig at der blev foretaget en række lovændringer i miljøbeskyttelsesloven i 1984 med virkning fra 1. august 1984. Og interessant nok er det faktisk nogle af de ændringer, som hr. Bernhard Baunsgaard selv har ment var så vægtige, at de skulle omtales i bemærkningerne.

Det gælder bl.a. spørgsmålet om at ændre § 83 i miljøbeskyttelsesloven, herunder stk. 1,

pkt. 4, hvor det er blevet præciseret, at det er forbudt at drive en virksomhed, en kapitel 5-virksomhed, der ikke har fået en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelsesloven. Det er en ting, hr. Bernhard Baunsgaard selv nævner som nødvendig at ændre. Det blev altså ændret for et par år siden.

Det gælder også forslaget om, at det præciseres, at straffen kan stige til hæfte eller fængsel, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der er voldt betydelig skade på miljøet eller opnået betydelig økonomisk fordel ved overtrædelsen. Det blev også ændret med virkning fra 1. august 1984 – det er også § 83 i den nuværende miljøbeskyttelseslov.

Derimod blev der ikke gennemført en obligatorisk konfiskation. Det stillede vi den gang forslag om, men det faldt. Hvis det nu var obligatorisk konfiskation, hr. Bernhard Baunsgaard gerne ville have, ville det imidlertid være dårligt at tage sit udgangspunkt i netop retshåndhævelsesbetænkningen, fordi den netop ikke foreslår obligatorisk konfiskation, men påpeger problemerne i forbindelse med manglende anvendelse af de almindelige konfiskationsbestemmelser i lovgivningen.

Jeg skal i øvrigt lige nævne, at forældelsesfristen også blev ændret fra 2 år til 5 år ved den pågældende lejlighed, så jeg går ud fra, at det også er et overstået kapitel.

Tilbage står altså bl.a. konfiskationen, som jo kunne være væsentlig, og som det ville være interessant at diskutere for os her på stedet.

Tilbage står også spørgsmålet, om det, hr. Bernhard Baunsgaard vil med dette forslag, er en forøget strafferamme. Jeg har endnu ikke hørt hr. Bernhard Baunsgaard sige det. Hvis det er det, vil jeg endnu en gang sige, at det er meget dårligt at tage udgangspunkt i netop retshåndhævelsesbetænkningen, der klart siger, at man ikke anbefaler en forøget strafferamme. Men hvis det er det, hr. Bernhard Baunsgaard er ude efter med sit forslag, synes jeg, det ville være rart, at vi fik det frem her på stedet.

Pointen kunne naturligvis også være, at forslagene går ud på en skærpeelse af miljølovgivningen. Så det er muligt, at det slet ikke er miljøbeskyttelsesloven, vi diskuterer i dag, men kemikalieloven og alle de andre love, der er inde under området. For jeg går